

Bilanț la final de mandat interimar

Apropierea concursului de manager la Teatrul Regina Maria presupune în mod implicit și încheierea perioadei de interimat la conducerea amintitei instituții, ceea ce atrage după sine necesitatea unei raportări a perioadei 2018-2020, spre informarea publicului iubitor de teatru.

Subliniez că nu sunt și nu am fost înregimentată politic și consider că numirea mea ca manager interimar a avut legătură cu experiența celor două mandate de director artistic, pe care le-am deținut între anii 2002-2003 și 2005-2010. Prioritară a fost analiza situației din Teatrul Regina Maria cu privire la cheltuieli, de la cele legate de producții artistice, la cele legate de investiții, personal, administrarea imobilelor, etc. Dezordinea constatată m-a determinat să dedic o bună parte a acestui mandat eficientizării activității instituției.

Organigrama

La preluarea mandatului interimar, teatrul funcționa după o organigramă deficitară în acoperirea unor segmente ce deservește activitatea instituției, încadrările fiind haotice: asistenta managerului era încadrată pe post de secretar literar, secretara literară avea contract pe post de sufleor, la scenă sufla o persoană încadrată cu contract de plasatoare, etc.

La Trupa Arcadia, nu exista funcția de regizor tehnic, deși el este însărcinat cu preluarea spectacolului după premieră și răspunde, inclusiv legal, de buna lui funcționare, de la lumini și sunet, la coordonarea actorilor. De asemenea, erau doar opt actori, din care doi se apropie de vârsta pensionării. Așa s-a ajuns în situația în care un actor juca două - trei personaje per spectacol, iar în cazul unei îmbolnăviri, trupa intra în blocaj, neavând ce programa în locul reprezentației suspendate.

La Ansamblul Crișana am constatat lipsa unui coregraf, fapt ce duce la deprofesionalizarea dansatorilor.

Postul de regizor angajat al teatrului, existent pe vremea directoratului meu, era desființat, deși regizorul angajat urmărește dezvoltarea unei trupe, ținând cont de potențialul fiecărui actor, și are grijă, împreună cu conducerea, de crearea unei strategii repertoriale coerente. Spre deosebire de el, regizorii care vin pentru un proiect unic, aleg câțiva actori cu care să lucreze și propun texte care au legătură cu propriul orizont cultural, fără a ține cont de necesitățile

repertoriale ale teatrului. Tocmai de aceea, majoritatea teatrelor din România au în schemă cel puțin un regizor angajat, care să ajute la promovarea și dezvoltarea tuturor actorilor, pentru a evita situația în care, din 30 de angajați, să joace doar câțiva, în general aceiași. Substratul desființării postului de regizor rezidă în formula adoptată de fostul manager, în care invita regizori pe care îi plătea foarte bine, regizori care îi puteau asigura o invitație reciprocă. Pe principiul eu la tine, tu la mine.

Astăzi, fiecare persoană este încadrată pe postul și funcția pe care o execută. Posturile lipsă au fost create (fără a fi cerute posturi în plus) și am făcut demersuri ca teatrul să aibă angajați doi regizori de anvergură: Petru Vutcărău și Claudiu Goga, iar la Trupa Arcadia am adus șase actori tineri, care deserveșc, la nevoie, și Trupa Iosif Vulcan. Nu în ultimul rând, am actualizat, pe noua legislație, toate aspectele legate de Medicina Muncii, Sănătate și Securitate în Muncă.

Cheltuieli

În ceea ce privește cheltuielile instituției, am descoperit costuri exagerate și nejustificate pentru producții artistice care s-au jucat doar de câteva ori, iar devizele finale le depășeau pe cele inițiale exagerat de mult, când marja nu trebuie să depășească 10%. Exemple:

Dawn-Way, deviz inițial 11.000 euro, deviz final 26.000 euro, spectacol jucat de 5 ori. **Regele Cerb**: deviz inițial 17.000 euro, deviz final 32.000 de euro, spectacol jucat de 5 ori. **Sufocare** deviz inițial 14.000 euro, deviz final 28.000 euro, s-a jucat de 8 ori. Și lista poate continua: **Sărbători fericite** s-a jucat de 4 ori, **Cometa** s-a jucat de 8 ori, **Croitorașul cel viteaz** de 6 ori, **Equus** de 5 ori, **Isabela, trei caravele și un mare mincinos** de 8 ori, **Livada de vișini** de 9 ori, **Micul prinț** de 8 ori, **Perpetua și Felicitas** de 3 ori, **Producătorii** de 9 ori, **Secvențe și profile** de 3 ori. Bani publici cheltuiți pe proiecte care n-au ajuns nici măcar la 10 reprezentații. La majoritatea producțiilor mari, sumele destinate colaboratorilor artistici-regizori, scenografi, uneori și coregrafi sau compozitori, depășeau cheltuielile pentru decor și costume.

S-au cheltuit sume foarte mari pe articole și accesorii vestimentare care puteau fi achiziționate la prețuri mult mai mici. Nu există nicio justificare ca actorii să poarte pe scenă cravate de 175 de lei bucata, butoni de 200 de lei perechea, cămăși de 395 de lei bucata, sau pulovere de 500 de lei bucata, toate achiziționate din același magazin.

Continuând acțiunea de asanare administrativă, am constatat lipsa unui inventar al costumelor și recuzitei și, în consecință, am inventariat întreaga garderobă, constatând că instituția are peste 5.000 de costume și elemente de costum. Acest patrimoniu, odată sistematizat și inventariat, poate constitui un suport pentru viitoare producții, evitând astfel producerea de cheltuieli nejustificate.

Contractul de telefonie și internet era în valoare de 2.500 lei / lună. La vremea semnării, includea cadou o tabletă în valoare de 500 de euro, tabletă preluată de către fostul manager, căruia i-a trebuit un an de zile să o returneze. Am schimbat furnizorul, încheind un contract de 1300 lei/ lună, pentru servicii similare.

Întrucât investițiile în reparații, la spații de joc, cabine, sau spații destinate publicului, lipseau, am efectuat lucrări de hidroizolații și reabilitare învelitori ale clădirii Teatrului de Stat Oradea, montare parchet și dușumea la Ansamblul Crișana, lucrări de reparații, igienizare și zugrăvit la Teatrul Arcadia, de la foaier, hol, băile spectatorilor, la cabinele actorilor. S-a realizat o magazie de costume proprie pentru Ansamblul Crișana. S-au investit bani și la această secție, care a fost tratată înainte ca o Cenușăreasă. S-au completat costume, s-au confecționat cele lipsă, s-au cumpărat accesorii pentru instrumente.

Spectacole

Perioada prezentului interimat a presupus multe provocări, de la pregătirea unui repertoriu artistic și o strategie de dezvoltare într-un timp foarte scurt, la închiderea sălii Teatrului pentru renovare, ceea ce a presupus găsirea de soluții pentru a juca spectacolele deja existente, din care multe nu se pretau din punct de vedere tehnic la alte spații, dar și să gândim premiere care exclud scena teatrului ca spațiu de joc. Neajunsul renovării a determinat și comasarea a două ediții ale Festivalului Internațional de Teatru Oradea într-o singură stagiune, în septembrie 2018 și în iunie 2019.

În stagiunea 2018- 2019 Trupa Iosif Vulcan a avut șase premiere. Dintre acestea, musicalul **Sunetul Muzicii** de R. Rodgers și **...Escu**, de Tudor Mușatescu, sunt adevărate succese de casă, iar **Avalanșa**, de Tuncer Cucenglu și **Capcana lui Hamlet**, de Nedialko Yordanov, ambele în regia lui Petru Vutcărău, ne-au adus recunoaștere națională și internațională. **Avalanșa**, selectat în Festivalul Național de Teatru București; Premiul pentru Cel mai bun spectacol, din 33 de țări participante, la Festivalul Internațional de Teatru Maltepe din Istanbul.

Capcana lui Hamlet, premiul special al juriului, festivalul U Troitsy din Rusia, Moscova.

În ceea ce privește Trupa Arcadia, au fost păstrate și jucate spectacolele deja existente pentru publicul de 2- 5 ani și s-au realizat noi producții pentru copiii cu vârste de peste 6 ani, dar și pentru adolescenți : **Exploziv**, de Elise Wilk, în regia lui Rareș Budileanu. Notabilă a fost și premiera trupei Iosif Vulcan, **Creștini**, regia Radu Iacoban, programată inițial la Sinagoga Sion, tot din lipsa accesului la scenă. Disconfortul creat de imposibilitatea folosirii scenei a fost transformat cu succes dintr-o amenințare într-o oportunitate, în toamna anului 2019, când Teatrul Regina Maria a câștigat vizibilitatea internațională în cadrul unor turnee, deplasări și festivaluri, în Germania, Turcia, Rusia.

Cheltuielile pentru producțiile artistice în stagiunea 2018-2019 au fost cu 37.300 de euro mai mici decât în stagiunea precedentă, iar încasările cu 41.000 euro mai mult. Pentru toate realizările mulțumesc mult echipei cu care am lucrat.

Răspunsuri...

În urma declarațiilor pe care domnul Daniel Vulcu le-a avut în presă, aș dori să ofer câteva răspunsuri:

Domnul Daniel Vulcu s-a pensionat la cerere în iunie 2018. A fost angajat pe post de actor încă o stagiune, apoi i s-a propus contract de colaborare cu suma de 300 de ron/reprezentatie, conform plafonului maximal decis în Consiliul de Administrație. Teatrul a preferat să angajeze actori noi, tineri, și a decis să plătească per reprezentatie, în loc de salariu lunar, colaboratorii care au și alte surse de venit și care uneori au 2-3 spectacole pe lună (cum e și cazul instrumentiștilor, spre exemplu).

Daniel Vulcu a refuzat oferta, considerând-o insuficientă, în contextul în care, în mandatul său de manager, domnul Ioan Abrudan juca pentru 268 de lei brut pe reprezentatie. Urmare a acestui refuz, a fost scos de pe lista actorilor *activi*, de pe site-ul instituției, doar de la secțiunea unde afișăm numele celor care joacă în prezent.

Referitor la colaborarea teatrului cu regizorul Laszlo Bocsardi, am considerat că un contract care presupunea alocarea a 12.000 de euro pentru plata regizorului și alți 21.000 de euro pentru plata colaboratorilor, sume la care urmau să se adauge costurile de producție (care erau substanțiale), reprezenta din start un proiect falimentar. Am încercat fără succes renegocierea contractului, inclusiv prin schimbarea textului propus inițial spre montare.

Pentru suma de 8.000 de euro plătiți regizorului cu **șase luni în avans** de către domnul Vulcu, răspunderea o poartă chiar dumnealui.

În încheiere aș dori să adaug următoarele: În anul 2010 am fost destituită politic din funcția de director artistic, în favoarea domnului Vulcu, deși funcția am ocupat-o prin concurs. Și eu am acționat Consiliul Județean Bihor în instanță și am câștigat repunerea pe funcție. Am revenit în teatru, am stat două zile și mi-am dat demisia. Am lăsat noul manager să conducă în liniște și pace această instituție. Am considerat că așa este moral, ca presa și publicul să nu aibă teatrul în prim-plan prin prisma luptelor interne, ci prin cea a repertoriului și rezultatelor artistice și manageriale.

Prin numirea mea ca manager interimar, apreciez faptul că actuala conducere a județului a pus pentru prima oară după mulți ani un om de specialitate, neînregimentat politic, fapt care nu poate fi decât în favoarea susținerii actului cultural, spre profitul comunității.